

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 228. An & qualiter cooperantes ad Homicidium præstando opem occisori incurrant irregularitatem, ordinariásque pœnas Homicidii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Quaest. 228. An & qualiter cooperantes ad homicidium præstando opem occisori incurrant irregularitatem, ordinariasque penas homicidii?

REsp. Qui auxilium præstando est causa propinqua homicidii, ita, ut eo non præstito non fuisset homicidium patratum, sive directè cooperetur, v. g. percutiendo, vulnerando, sive indirectè, v. g. detinendo aliquem, ne fugiat, vel comitando occisorem, cumque suâ præsentia tuendo & animando, irregularis fit, licet ipse homicidium directè non intendat, Pirh. n. 33. cum Covar. l. c. p. 2. §. 2. n. 2. Sic etiam, si auxilium ferens sit causa proxima & immediata, saltem partialis, seu inæquata, ita, ut sine tali auxilio mors non fuisset secuta, is pœnâ ordinariâ homicidii est puniendus, L. unic. c. de rapt. virgin. arg. L. nihil ff. ad Leg. Cornel. de Sicar. c. ult. de pœnis. in 6. si verò fuit causa solum remota, pœnâ extraordinariâ & mitiore puniendus, cit. L. unic. & c. ult. de pœnis. Covar. l. c. Pirh. h. t. n. 34. quando plures præmisso consilio, & ex proposito aggrediuntur aliquem ad occidendum, tunc omnes sunt irregulares, & plectendi pœnâ homicidii, etsi ex vulnere ab uno tantum inflicto mortuus sit, sive sciatur, quis illud inflixerit, sive ignoretur, quia omnes illi sunt veluti causa una moralis talis homicidii, & talis associatio auget animum occidentis, Sylv. v. homicidium. 1. q. 11. num. 15. dicto t. Bart. ad L. ult. ff. ad Leg. Cornel. de Sicar. num. 1. Covar. l. c. p. 2. §. 2. n. 3. in princ. Avila l. c. f. 3. concl. 1. quos citat, sequiturque Pirh. h. t. num. 40. fumentis id ex cit. c. sicut. §. illi autem, h. t. similiter, si plures non consultò, seu ex proposito, sed in rixa ex repentina occasione orta ad eadem unius conveniunt, omnesque vulnus infligunt, etsi singuli non lethale, ex quibus tamen vulneribus moritur, omnes sunt irregulares; quia omnia illa vulnera mortem inferunt, adeoque omnes infligentes illa ad mortem cooperantur. Et quia non consistit, num ex vulnere ab hoc, vel ab alio inflicto obierit, omnes incurrunt pœnam ordinariâ homicidii directè voluntarii, si omnes illud intenderit, aliâ casualis, si præter directam intentionem mors acciderit, Covar. l. c. n. 4. Suar. de censur. d. 45. f. 3. num. 9. Pirh. l. c. prout constat ex c. ult. cans. 23. q. 8. si tamen conflaret, quinam vulnera non lethalia inflixissent, tamen si illa vulnera quoque juvent ad mortem, vel hoc ipso, quòd vulneratum reddant debiliorem, ad resistendum vulnere lethali, & ad minimum accelerant mortem, tanquam una causa totalis, jure civili puniuntur ut homicidæ, non quidem pœnâ ordinariâ, sed pœnâ extraordinariâ & arbitrariâ, Pirh. n. 41. cum Covar. l. c. n. 10. quali etiam arbitrariâ pœnâ præter irregularitatem jure civili puniuntur istiusmodi cooperatores, etsi nullum vulnus occiso inflixerint, quin, etsi manus ei non injecerint, dum v. g. comitati sunt occisorem ad patrandam eadem, aut armati ei astiterunt, ad cooperandum ulterius, si necesse, eò, quòd satis præstent ei auxilium, dum hac ratione invalor redditur audacior, & invasus timidior, Pirh. h. t. n. 34. §. 41. cum Fatia. pr. crim. p. 5. q. 131. n. 78. De ceterò, ubi constat, quis ex pluribus, vel etiam, dum unus solus invadens aliquem inflixit vulnus, pœnas omnes tam à jure civili, quam canonico impositas incurrat, sive brevi, sive longo temporis intervallo exinde mors subsequatur, nullâ habitâ ratione malæ curæ, vel aliarum circumstantiarum, quibus minus debite tractatus fuit vulneratus, quia verè est

causa mortis, Gail. L. 2. obser. III. a. n. 7. Socinus vol. 2. conf. 178. arg. c. significasti. h. t. & L. aut Lex. ff. ad Leg. Aquil. Si verò constet liquidò, vulnus non fuisse lethale, sed vulneratum, vel impetitiâ vel negligentia Medici aut Chirurgi, vel propriâ culpâ, vel accidente aliquo extrinseco obiisse, vulnerantem neque irregularitatem, neque excommunicationem, neque pœnas ordinarias juris civilis incurrere, tradit Socio. l. c. cum Baldo in L. qui occidit. §. 4. ff. ad Leg. Aquil. in dubio autem, an vulnus fuerit lethale, nec ne, Medicis & Chirurgis ad manum non existentibus, vel iis non interrogatis, aut etiam ipsis dubitantibus, vulnerantem esse reum, etiam pœnarum ordinariarum illius, voluit aliqui, eò, quòd in delictis præsumptio fit contra delinquentem, per L. sex plaga. ff. ad Leg. Aquil. Carpz. tamen probabilis defendente esse immunem à pœna ordinaria jure civili statuta, ultimò nimirum supplicio, eò, quòd probationes dubiæ ad pœnam mortis inferendam sint insufficientes, & requiratur certæ lucæque meridianæ clarioris, juxta L. fin. c. de probat. jure tamen canonico in dubio incurritur irregularitas, arg. c. significasti. §. quod si. h. t.

Quaest. 229. Utrum non impediens homicidium, dum potest, ac debet, incurrat irregularitatem?

1. **R**Esp. Primò: Si non impediens tenebatur solum impedire ex charitate, non fit irregularis, Sylv. v. homicidium. 3. q. 5. Nav. in man. c. 27. n. 232. & c. 24. n. 22. Barb. in c. sicut. h. t. n. 18. §. 19. Pirh. h. t. n. 42. Wiestn. h. t. n. 66. cum communi. Arg. cit. c. sicut. §. illi etiam, idque, ut addit Pirh. etiam si omittat impedire ex odio interno occidendi, quin & ex desiderio mortis illius. Ratio responsionis est, quòd homicidium sit delictum contra Justitiam, per quod ad mortem proximi cooperatur vel physicè vel moraliter, quod non facit non impediens mortem, si ad eam impediendam tenebatur ex sola charitate. His non obstante cit. c. sicut. §. illi etiam, ubi dicitur, quòd, qui postuit hominem liberatè à morte, & non liberat, eum occidat, adeoque est irregularis; cum ibi sermo sit non de purè non impediendibus, sed de auxiliantibus, ut patet ex illis verbis: *Sed ut permissoribus opem ferrent, si forte per aliorum violentiam impediuntur;* & seq. vel etiam, ut colligitur ex cit. §. illi etiam, quòd non impediens in foro externo reputetur irregularis, quia præfinitur cum occisore occultam locietatem habere, ut Pirh. Neque obstante c. quanta. de sent. excom. ubi excommunicatio fertur in illum, qui percussione, cum potuisset, non impedivit, adeoque multò magis irregularitatem, utpote pœnam mitiorem incurrat, qui mortem alterius non impedivit, quia in pœnalibus præsertim irregularitatibus non valet argumentum à casu expresso ad casum non expressum, neque à majore ad minus & contrà. Pirh. l. c. Reiffenst. n. 47. neque obstant alia jura & canones, dum homicidam illum esse dicunt, qui non subvenit proximo in periculo mortis constituto, quia latè loquuntur vel de iis, quia ad hoc tenentur ex officio & Justitia, de quibus

2. **R**esp. Secundò: Qui tenentur ex justitia ad impediendum homicidium & liberandum à mortè (ut sunt Domini respectu servorum, parentes respectu liberorum, & contrà, milites, quibus aliorum custodia commissa, medici ratione stipendii, quod accipiunt obligati ad curandos infirmos, Judices aliique officiales & ministri justitiæ) si sine gravi